

Mindre bidrag

TIL MORTEN BØRUPS MAJVISE

Ved en Gennemlæsning af Morten Børups Majvise lagde jeg Mærke til en Undertone i Ord og dermed ogsaa i Stemning og Mening fra Vulgata. Det drejer sig først om Esaias-Profetien i Kap. 35 om »Gyldenaaret«, som Grundtvig siger i sin Gendigtning. Strax i 1.ste Strofe møder vi det sjældne Ord *letabundo*, der staar Es. 35,2. I næste Strofe træffer vi det ligeledes sjældne *viror* (Grønhed), der ogsaa dukker op Es. 35,7 (*orietur viror calamī*). Væsentligst er dog den vanskelige 3.die Strofe: »o qvam mira gloria/qvantus decor dei«, der genlyder af Es. 35,2: *ipsi videbunt gloriam Domini et decorem Dei nostri*.

Disse Overensstemmelser er neppe tilfældige. B. maa have haft Esaias i Tankerne eller paa Bordet. Yderligere kan nævnes, at *dulcor* (2.den Strofe 2) findes Jesu Sirach 11,3. Der er ogsaa Vulgata-Stof i 3.die og 4.de Linie af sidste Strofe: »qvan̄ta resplendentia/sue (eius) faciei«.

Her det dog NT: Matth. 17,2 – Transfigurationen – hvor det hedder: *resplenduit facies ejus sicut sol*. For Sammenhængens Skyld har B. grebet til det sjældne Substantiv *resplendentia*. Linjerne betyder altsaa: »hvor straalers Guds Aasyn« (dvs. Naturen). Vilh. Andersens Tolkning (Erasmus I 94): »her udstrækkes det hele Universum . . . som et Spejl for Guds Øje« (dvs. *sue faciei* som Dativ), maa anses for forfejlet.

B. har da ladet Udtrykket for sin Glæde over Naturens Genfødselse beaande af Vulgatas vældige Syner; men han er blevet forskrækket over sin egen Dristighed og skynder sig derfor i de sidste to Linier – i Overensstemmelse med Lateranconciliet fra 1215 – med at tage Afstand fra den mulige Misforstaaelse, at han skulde forveksle Lighed med Virkelighed: »major hec distantia/cum [og dog] sit differentia/noctis et diei«.

Desværre er disse to Linier alvorligt mistolket i Fr. Moths Oversættelse: »Efter Nat vi Dagen nu/hilse vil med frejdig Hu/takke Gud for Livet«. Man kan end ikke skimte Originalen bag disse slappe Ord.

A. Kragelund.

NYE HOLBERGIANA

(Fortsat fra Danske Studier 1964, s. 117–23).

XIII. *Holbergs dimissionsvidnesbyrd for Peter Christian Gartner* (fortsat fra 1964, I).

Gennem den danskfødte filolog fru Benedicte Tulinius Hallseth, der er ansat ved Nordisk Institut i Bergen, er jeg kommet i forbindelse med